

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.119
2 febrer 2018

1'70 euros

la veu de Benicarló

Ximo Puig anuncia que
la Generalitat es farà càrrec del
Conservatori de Música Mestre Feliu

Conservatori de Música
Mestre Feliu

XXV FESTA DE LA CARXOFA

CINEMA: "Tres anuncios en las afueras"

1119

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Un conservatori molt oportú

L'anunci, a bombo i plateret, que el Conservatori "Mestre Feliu de Benicarló" entrarà a formar part de la xarxa de conservatoris de la Generalitat Valenciana, ha estat una mena de bàlsam per a la baixa credibilitat que li quedava a este equip de govern després que ens furtaren l'Escola Oficial d'Idiomes. No, no anem a furgar més en aquesta ferida, tot i que ningú del govern, a dia d'avui, haja desmentit, amb dades a la mà, la nostra afirmació que la decisió del canvi de seu va ser una decisió política i no de criteris poblacionals com se'ns va voler fer creure (A la comarca de la Ribera hi havia l'acord de Sueca i de tots pobles del voltant perquè l'EOI d'aquella zona anés a Sueca però

al final la ficaran Cullera, on governa el PSOE. Criteri poblacional? Sueca 28.000 habitants i Cullera 24.000. Les coses clares i sense enganys).

Tot i així, cal alegrar-se perquè, després de més de 20 anys, un govern de la Generalitat haja fet honor a la seua paraula fent que el Conservatori Municipal passe a les seues mans, deslliurant Benicarló d'una despesa tant important que, a més, donava un servei comarcal. De tot manera, ara cal vore com es farà aquest traspàs i quan. Les dates són importants, sobretot pel fet que les taxes que paga l'alumnat de la xarxa de conservatoris de la Generalitat és més baixa que la nostra i avui en dia, qualsevol estalvi és sempre benvingut. També és de molta importància saber com quedarà el professorat que ara hi ha i en quines condicions. I no menys important, el fet de saber com es cobriran les vacants, que sempre han estat un problema, principalment cada començament de curs, on sempre hi ha hagut greus problemes en la seua contractació, provocant que aquest comence amb assignatures sense professorat.

Caldrà vore com s'acaba materialitzant tot aquest procés. Esperem siga ràpid i sense entrebancs d'última hora.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: a tota eixa gent que no surt a la foto, currants de veritat, que han fet possible que la Festa de la Carxofa haja estat un veritable èxit. Enhorabona a tots ells. Per a ells una bona carxofa torrada a la brasa amb el seu rajolí d'oli i el polset de sal. Quin gust!

Carxofa 2: a tota la premsa que, sens dubte, durant la Festa Carxofera, han anat de corcoll amb tants d'actes programats... i contraprogramats (els canvis o rodes de premsa d'última hora sembla han estat un autèntic maldecap). Gràcies per cobrir els esdeveniments. També per a ells una bona carxofa torrada a la brasa amb el seu rajolí d'oli i el polset de sal. Quin gust!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

SED DE VENJANÇA

Cinema

textJOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Tres anuncios en las afueras.

Director: Martin McDonagh.

Intèrprets: Frances McDormand, Woody Harrelson, Sam Rockwell, Peter Dinklage, John Hawkes i Abbie Cornish.

Guió: Martin McDonagh.

Fotografia: Ben Davis.

Música: Carter Burwell.

Tres anuncios en las afueras ens conta la història d'una dona, Mildred Hayes, interpretada per Frances McDormand, a la qual li van violar i després assassinar i cremar la filla. Han passat set mesos i la policia no ha detingut encara el culpable. Aleshores contracta tres cartells publicitaris, col·locats a les afores del poble, on denuncia la poca eficàcia de la policia i fa recaure les culpes en el seu cap, el personatge interpretat per Woody Harrelson.

L'acció de la pel·lícula transcorre en la xicoteta localitat d'Ebbing, en l'estat de Missouri, en l'Amèrica profunda. Davant l'excèntrica denúncia de Mildred, el sheriff obté més solidaritat dels veïns que la mare de la víctima, la qual cosa origina una sèrie de conflictes en els quals té un paper destacat un policia incompetent, violent i racista que encarna l'actor Sam Rockwell.

El cap de policia té un greu problema personal davant del qual pren una dràstica decisió, i escriu unes cartes tant a Mildred com al seu subordinat, que tindran un efecte catàrtic per a l'esdevenir de les seues vides i per al final de la pel·lícula.

Tres anuncios en las afueras té l'estructura d'un western modern, tant pel que fa al paisatge i la música, com a les reaccions primàries dels seus protagonistes, on prima la violència com a sistema per a resoldre els conflictes. El film ens recorda sovint el cine dels germans Coen, sobretot pel·lícules com *Fargo* o *No es país para viejos*.

La pel·lícula té un magnífic treball de guió, a poc a poc ens va desvetllant detalls de la vida dels protagonistes, la qual cosa ens permet comprendre com han arribat a l'estat actual de les seues vides. Així mateix hem de destacar els diàlegs i les notes d'humor que van semblant el relat, malgrat el tòtric i sovint fosc que té la història. La violència està constantment present en la pel·lícula, però ben administrada, l'autor no s'hi recrea excessivament com ens té acostumats últimament el cine.

L'elenc d'actors és extraordinari, amb uns magnífics secundaris; com el nan que es relaciona en algun moment amb la protagonista, la mare del policia incompetent, el propietari de l'agència de publicitat, el presumpte violador...sembla que no hagen passat els anys i que en Ebbing estiguin encara ancorats en els temps que ens narren les pel·lícules de l'oest. Però entre tots els papers destaca la magnífica interpretació de Frances McDormand, que exterioritza molt bé aquell desig de venjança per la mort de la seua filla que la rosega per dins.

Tres anuncios en las afueras ens transporta al món fosc dels ser humans, però també sap trobar al final la part lluminosa. Aquesta és sens dubte una de les millors pel·lícules de la temporada i de visió absolutament recomanable.

EL CONSERVATORI SERÀ PART DE LA XARXA DE LA GENERALITAT

text: REDACCIÓ

El passat dia 26 de gener, el president de la Generalitat, Ximo Puig, va aprofitar la celebració del seminari d'hivern del Consell que es feia per aquestes terres, per a visitar Benicarló, on ha tingut lloc durant tot el cap de setmana la XXV festa de la Carxofa. Entre plat i plat de carxofa, cuinada en totes les modalitats imaginables, es va convocar una roda de premsa improvisada a la porta de l'Auditori Municipal en la qual Puig, juntament amb el Conseller Marzà, va anunciar que la Generalitat Valenciana es farà càrrec del Conservatori de Música Mestre Feliu. És a dir, que el Conservatori formarà part de la xarxa pública de la Generalitat i, per tant, l'Ajuntament no haurà de continuar assumint els importants costos associats... fins ací, les bones notícies.

El conservatori va obrir al curs 97-98 amb la promesa de la Generalitat que passaria a formar part de la xarxa de conservatoris en els dos o tres anys següents. Per tant, i com Ximo Puig va destacar, es tracta d'una decisió que va prendre la Generalitat fa vint anys i que aquesta no va complir.

Així, durant més de 20 anys, el "Mestre Feliu" ha sigut un conservatori municipal, encara que amb un àmbit plenament comarcal, només amb un 53%

d'alumnat de la ciutat, però amb uns costos econòmics que al consistori sempre li ha resultat difícil assolir. De fet, l'alcaldesa Xaro Miralles estimava l'estalvi en 700.000 euros. Ximo Puig admetia que "és un servei molt positiu que dóna compte que l'ajuntament ha tingut una sensibilitat respecte a la cultura i a la música molt important." I és que tots reconeixen que ha estat treball de diversos equips de govern que el Conservatori haja sobreviscut, tot i les múltiples vicissituds viscudes en tants anys i de les quals hem sigut testimonis d'excepció des de La Veu de Benicarló.

Dotació de plantilles i estabilitat del professorat

A més del cost econòmic, un dels problemes més importants ha sigut sempre la contractació del professorat, el qual, segons es va explicar a la roda de premsa, estava "treballant en una situació poc formalitzada". I és que, en arribar aquesta nova etapa del conservatori, quedarà pendent tractar un tema com és el dels recursos humans. Fins ara, l'ajuntament ha seguit els seus propis processos de contractació, moltes vegades amb importants dificultats per a trobar mestres de determinades especialitats. Ara hauré de contractar als professors tenint en compte la borsa de treball de la Generalitat, una qüestió que facilitarà la disponibilitat de docents però que no és segur de què manera afectarà als actuals professors.

ve de la p gina anterior

Després de la indubtable alegria que produeix aquesta notícia, cal afegir que potser no tot és tan magnífic com sembla, almenys, encara no. L'anunci ja està fet, alguns diuen que com una manera de pal·liar l'efecte negatiu que ha tingut que l'Escola Oficial d'Idiomes tinga la seua seu administrativa a un poble que no és Benicarló, però el fet és que ara s'inicien tots els tràmits i queda encara un procés que pot allargar-se prou. Les promeses de Puig van més enllà i sembla que no només serà aquest sinó també uns altres conservatoris del territori els que s'afegiran a la xarxa.

Segons les característiques d'aquest anunci, esperem que d'ací a poc temps puguem comptar amb els avantatges d'aquesta inclusió: des d'un tema tan senzill com és el preu de les matrícules, que serà igual al que ara es paguen a la resta dels conservatoris de la Generalitat, fins al reconeixement d'allò que és just, el fet que no arrosseguem la despesa d'una infraestructura comarcal.

De tot manera, els anuncis, i més en un com aquest on ha primat l'oportunisme, cal veure si després es veuen plasmats en fet concrets i amb la data del traspàs tancada. I és que en aquest poble ja tenim experiència de veure com després d'anunciar-nos actuacions semblants, de vegades amb acord de Ple inclòs, les paraules se les acaba emportant el vent.

Cedit l'arxiu musical del Mestre Feliu

de FAMILIA FELIU-GRAU

La família Feliu-Grau vol fer pública la seua voluntat de cedir l'arxiu d'obres d'en Vicente Feliu Roig a la ciutat de Benicarló, fent dipositària d'aquest arxiu l'Associació Musical Ciutat de Benicarló pels vincles professionals i afectius que els van unir, amb la finalitat i el desig que aquesta associació promoga, divulgue i custodie l'obra musical del Mestre Feliu.

Vicente Feliu Roig, va néixer a València en l'any 1899, ara fa cent anys, va dirigir la banda Municipal de Villar del Arzobispo (València),

seguidament va guanyar l'oposició per a ser el Director de la Banda Municipal de Benicarló, i la va dirigir durant 39 anys. En les Festes Patronals de 1927 va dirigir el seu primer concert. A més a més va crear l'Escola d'Educands de la ciutat.

L'any 1991 va morir amb 91 anys d'edat i, en reconeixement a la seua obra, la Conselleria de Cultura acordava, al 1998, la denominació de 'Mestre Feliu' al Conservatori Professional de Música de Benicarló, sol·licitat per l'Ajuntament i l'Associació Musical.

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 9 de juliol del 1999 • Núm. 194 • Any V • 100 ptes • 0'6 Euros

Professors, pares i alumnes, farts de patir calor

L'aire condicionat del Conservatori presenta greus deficiències

12 cultura

LA VEU DE BENICARLÓ
21 de juny de 2002

Audicions a càrrec d'alumnes del Conservatori

L'Organisme Autònom de **JORDI MAURA**

Cultura i el Conservatori Mestre Feliu han programat el cicle d'audicions fi de curs a càrrec dels alumnes del conservatori professional de música Mestre Feliu, que s'extenen fins el

proper dia 28 de juny. Eldirector del centre, Jaume Rebol·lar

pot equiparar-se a qualsevol de la Comunitat Valenciana, tant en qualitat de l'ensenyament com en nombre d'alumnes". En l'actualitat el conservatori està al límit de la seua capacitat d'admissió d'alumnat, proper a les 24 persones. El curs finalit-

zará amb un concert extraordinari en el que s'internarà el Concerto Andaluz, de Joaquín Rodrigo amb guitarres solistes i l'orquestra del conservatori. Serà el proper dia 28 a les 19 h a l'Auditori.

Setmanari d'informació general i cultural Any XVII - Número 803 - 7 octubre 2011 - 1'70 euros

la veu de Benicarló

Conservatori: tancat per falta de professorat... i diners

LA XXV FESTA DE LA CARXOFA SUPERA TOTS ELS RÈCORDS

text AB fotos JES S MAESTRO

La 25a edició de la Festa de la Carxofa ha sigut una de les més multitudinàries dels últims anys. Només en la Demostració Gastronòmica de diumenge, que va comptar amb la presència del president de la Generalitat, es van servir més de 15.000 racions i els restaurants de Benicarló van penjar el cartell de complet.

Enguany, la Festa de la Carxofa ha viscut una de les edicions més multitudinàries i ha aconseguit xifres de rècord en participació i promoció. En la Demostració Gastronòmica de diumenge es van servir més de 15.000 racions, amb els carrers plens fins a la bandera de persones atretes per les magnífiques receptes dels restaurants que hi van participar. La Torrada popular, dissabte, va esgotar els 2.500 quilos de carxofes i la revetlla popular que es va organitzar per tancar la nit va tindre una gran acollida.

L'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, ha declarat que «estem davant d'una de les grans cites ja consolidades de l'any» i ha reconegut que «continuarem apostant i treballant per la festa perquè l'èxit d'aquest any ens crea una major exigència per a l'any que ve». Respecte a l'ocupació hotelera, com ha reconegut

l'alcalde de Benicarló, «els hotels i hostals de la ciutat han estat al complet al llarg del cap de setmana, una situació similar a la que han viscut els municipis veïns de Peníscola i Vinaròs gràcies a l'atracció de la festa. A més, Benicarló ha acollit al voltant de 500 caravanes al llarg del cap de setmana». Així, l'alcalde ha afirmat que «tota la repercussió econòmica de la Festa de la Carxofa no es reflecteix únicament en Benicarló, sinó en tota la comarca».

Tant Miralles com el regidor d'Agricultura, Domingo Roca, s'han mostrat satisfets amb la visita del Consell, presidit per Ximo Puig, i han destacat que «és important tenir el suport de les institucions per engrandir i aconseguir una major repercussió de la festa». A banda, també han volgut destacar el treball de tota la gent que ha participat en la festa (agricultors, restauradors, Consell Regulador, empreses col·laboradores, Policia Local, Brigada Municipal).

Francisco Lluch, president del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló, també ha mostrat la seua satisfacció per aquesta exitosa 25a edició de la Festa de la Carxofa i ha agraït «l'esforç de l'Ajuntament en el treball de promoció de la festa i la col·laboració de les diferents entitats que han contribuït a la celebració de la Festa de la Carxofa».

ve de la p gina anteri

Les jornades del pinxo en els establiments de Benicarló, que van finalitzar diumenge, també han estat un èxit rotund. L'assistència als locals amb motiu d'aquestes jornades ha augmentat, de mitjana, un 30% respecte de l'any passat. Com ha reconegut Iván Alemán, president de Associació Benicarlanda de Bars i Cafeteries, «aquestes han sigut unes jornades molt exitoses pel que fa a l'afluència de gent als establiments». A més, Alemán ha afirmat que «en la Demostració de Pinxos del passat 11 de gener es van servir més de 1.100 racions».

Enguany, la repercussió mediàtica habitual s'ha vist reforçada per la presència del Consell a la festa. Així, TVE ha gravat dos programes al voltant de la festa: una edició de «Torres en la cocina» i un reportatge per al magazín «España directo». A banda, Canal Cocina, un mitjà televisiu nacional, ha visitat Benicarló per donar protagonisme a la Festa de la Carxofa dins del programa «Fiestas Gastronómicas». À punt, la ràdio pública autonòmica que s'ha posat en marxa recentment, també s'ha sumat a la festa: divendres 26 va emetre en directe el magazín «Al ras» des de Benicarló i diumenge 28 va dur a terme una cobertura especial durant la Demostració de la Carxofa a través del seu programa de medi ambient «Samaruc digital». Per la seua part, COPE Castelló va emetre en directe dimarts 23 «Más Castellón», un magazín provincial d'actualitat.

A més, el programa Mistela & Política de Ràdio Benicarló va estar retransmetent en directe la Demostració Gastronòmica, amb un bon grapat d'entrevistes i testimonis de la Festa. Al llarg de tot el cap de setmana, la Festa de la Carxofa ha tingut un gran protagonisme en els tres diaris de tirada provincial (Mediterráneo, Levante-EMV i El Mundo – Castellón al día). A més, les ràdios i televisions comarcals han fet un important desplegament per cobrir tots els actes de la Festa.

Una programació que encara continua

Els actes al voltant de la Festa de la Carxofa encara continuen, especialment amb les Jornades Gastronòmiques en els bars i restaurants de la ciutat, que van començar el passat diumenge i s'allargaran fins al pròxim 4 de març. A banda, la programació la completaran, principalment, activitats esportives organitzades amb motiu de la festa.

ELS CARRERS ARROBLITS; I QUÈ?

textSOFIA URC

D'aigua, ni una gota, però els carrers del poble semblaven rius de tan plens com anaven de gent! Tu saps!, jupes, jaquetes, jaquetons i, tothom amb la paraula carxofa a la boca. I és que, d'això de la carxofa, se n'ha fet un munt. Concursos, degustacions, concerts, fires, mostres i, algun que altre remostró. Tot ben bastit de grans carpes (hi ha branques de l'ecologia que, si se'm permet l'analogia amb la plaça del poble, veuen en les carpes, *Cyprinus carpio* una espècie invasora). A la carpa, li han posat de nom *Casal de la Carxofa*. Molt faller.

Per terra, mar i aire aterraven al poble partides de gent desorientada, o amb guia, que de tot hi havia, i arroblien carrers i establiments. En molts casos, a colzades o arrapa i fuig, semblava que buscaven el Sant Grial. Si compten els litres de gasolina que s'ha consumit per desplaçar aquesta gent i moure

tota la maquinària de la carxofa i, comparem el preu del gasoil amb els diners que s'han quedat al poble d'aquesta gent; potser aquesta fira beneficia més al *petrodolar* que als llaurados i comerciants.

Ara bé, si hem de sincerar-nos, la Fira de la carxofa remou el poble, aporta diners i ens dona a conèixer. Mira si és que, ha vingut un, la Oltra i el de més "*caballà*". En total 46 "*caballàs*" que es veu que fan seminaris per apropar les institucions al territori i la ciutadania. I clar, a Benicarló quin dia anaven a venir? Senyores i senyors, en aquest sentit, com els altres! On està el projecte econòmic al voltant de la carxofa, més enllà de la gastronomia i l'exportació del producte sense transformar? A tota la gent que treballa al camp, se li garanteix el respecte dels drets humans? Continuem ancorades al model en què s'espera que de fora ens treguen les castanyes del foc i a pagar-ho: "*pocaropa*". Del progés, el compromís i l'esquerra s'esperaven figures d'una altra panera.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinència de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LA REREGUARDA: “Aniversario Doloroso”

Històries Perdudes

text JESÚS MAESTRO

Després de l'assumpte dels camions de la setmana passada, veiem avui el succeït a un veí de Benicarló a compte d'alguns objectes de poc valor econòmic, la qual cosa no va impedir que es consideraren igualment rellevants.

De la mateixa manera que durant el període de l'anomenada "dominación roja" se buscaven objectes religiosos, per part de l'exèrcit nacional es van succeir, també, els registres per a localitzar qualsevol vestigi de suport a la República. El 22 d'agost de 1938, la Policia Militar d'Avantguarda registrava el domicili d'Agustín Roca Climent, llaurador, 48 anys, situat en el carrer del Pilar, núm. 17, trobant diversos estris inculpatoris: Una estampa al·legòrica de la República amb la inscripció "Jaca, 2 de Diciembre del 1930"; Una altra que era record de la proclamació de la República i amb els retrats de Fermín Galán i García Hernández; Un tapís de dos metres de la bandera republicana; un carnet del Sindicat Agrícola amb data de gener de 1936; uns negatius fotogràfics amb escenes roges i dos manifestos escrits, un sense data i l'altre del 18 de juliol de 1937, "Aniversario Doloroso". Potser vostés es preguntaran el mateix que les forces d'ocupació que van interrogar al pagés: Per què no havia destruït aquest ciutadà tals objectes, reminiscència del seu passat polític "de izquierdas"? El benicarlendo va

al·legar que per deixadesa i per estar massa ocupat en els treballs agraris de la seua sènia, on passava la major part del temps, en la partida Sanadorlí. Probablement aquesta va ser la veritable raó en aquest cas, però estava clar que era un perill guardar símbols de desafecció al règim vigent, tant els religiosos en zona roja com els que he ressenyat en la zona nacional.

Cal puntualitzar que durant els registres realitzats, bé siga per un o un altre bàndol, es van donar casos d'empatia, humanitat i heroisme, quan aquells que practicaven les busques no delataven la presència d'objectes prohibits com, per exemple, armes o aquells que per la seua significació es consideraven perillosos al règim dominant. També va haver-hi qui va callar l'amagatall de persones, salvant la vida dels "topos" i dels qui els protegien: No tot va ser mesquinesa.

(Continuarà)

“La Veu de Benicarló” volta Àsia (Singapur)

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail:veubenicarlo@gmail.com

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

AVE a mig gas

No, ja veureu si en sentirem d'històries amb l'AVE de Castelló a València i tornada, ja. ¿Vos en recordeu, la setmana passada, el dia que l'inauguraven amb Mariano i tota la tropa de passatgers, que el tren va arribar amb 22 minuts de retard? Doncs si no volíeu caldo dos tasses! Doncs això, que el passat diumenge encara es va lluir més la RENFE atés que ara el retard es va convertir en una avaria que va deixar tots els usuaris entre Castelló i València a l'andana. Sí, el que llegiu, un total de 47 passatgers, tots eufòrics ells, que anaven a provar el supertren, van tindre goig però no alegria o, com diu el clàssic, *abstulit ecce mihi subitus iam gaudia casus*, perquè es van quedar amb les ganes, després de pujar i haver de baixar perquè el tren no funcionava. Així que tots van vore's obligats... a agafar un rodalies per a fer el trajecte de Castelló a València. No fan riure més perquè no poden! Però que no es diga, RENFE, molt ufanosa ella, va dir que aquesta vegada no havia estat un problema en la via, com la setmana passada, sinó una avaria del comboi. És el que podríem dir una estrena en tota regla a l'alçada del que ens tenen acostumats. Això sí, la companyia, mantenint el seu compromís de puntualitat, al superar els 15 minuts de retard, va dir que reintegrarà el 50% del bitllet als usuaris que ho sol·licitaren. Com ha de ser! Ja poden posar AVE, ja!

munió de gent al poble que va fer por. I segons tenim entès, entre autobusos i trens, la cabassada de gent va ser de les que va fer època per a vore tot el que duia la Festa de la Carxofa. Els tafaners la veritat és que vam vore una gentada impressionant. Des del sopar de gala de divendres, passant per la torrà de dissabte i acabant amb la

demostració gastronòmica de diumenge, al poble es respirava una flaire típicament carxoferil i molt optimista. Segur que si haguessen envasat el metà que hi havia a l'atmosfera a casa no ens hagués fet falta els gas ciutat per a res durant una bona temporada. A vore, no cal que alceu el crit al cel, ni ens tracteu d'escatològics, posats a reciclar... ¿que no heu vist la pel·li aquella de Mel Gibson, Más allá de la cúpula del Trueno, on es fabricava metà amb les exhalacions dels purins? Doncs ací, amb un cap de setmana carxofer, amb la gent que hi havia, i que ningú s'espante, de metà en teníem per donar i regalar i a més ¡sense perill d'explosió! I damunt contents atés que a tots els devia baixar el nivell del colesterol perquè per a això les carxofes són molt bones. Una hortalissa d'or!

Nova faceta del regidor Serrano

Un cocinero adereza alcachofas en un acto en Benicarló. SANZ

I parlant de l'hortalissa d'or, ací a la instantània podem vore el regidor Serrano, *el Salao*, posant l'ídem a les carxofes durant la torrà i que algun mitjà, com podem vore al peu de foto, el va elevar a la categoria de *cocinero*. Sabíem la faceta d'un excompany seu de partit, Mundo, com a remenador de paelles, però aquesta seua de cuiner de carxofes no la teníem catalogada. En fi, mai et gitaràs sense saber una cosa més. Tot i que dubtem molt que la foto, que la firma «Sanz», l'haja fet la Sanz que tots coneixem ni que el batejara com a cuiner. Més que res perquè en eixos dies estava... a uns quants milers de quilòmetres. Sí, milers!

Una nueva avería impide circular al AVE Castellón - Madrid

Los 47 pasajeros afectados han tenido que ir en tren de Cercanías hasta Valencia y desde allí coger otro AVE hasta Madrid

L'ambient del cap de setmana

Bé, ací, almenys els rodalies encara no s'han espatllat i els del cap de setmana van funcionar amb tota la normalitat, si admetem com a normals els dos trens escagarransits que tenim per portar tots els estudiants. Però per què ho dèiem açò? Ah, sí, perquè l'últim cap de setmana va haver-hi una

TRENS QUE ARRIBEN TARD

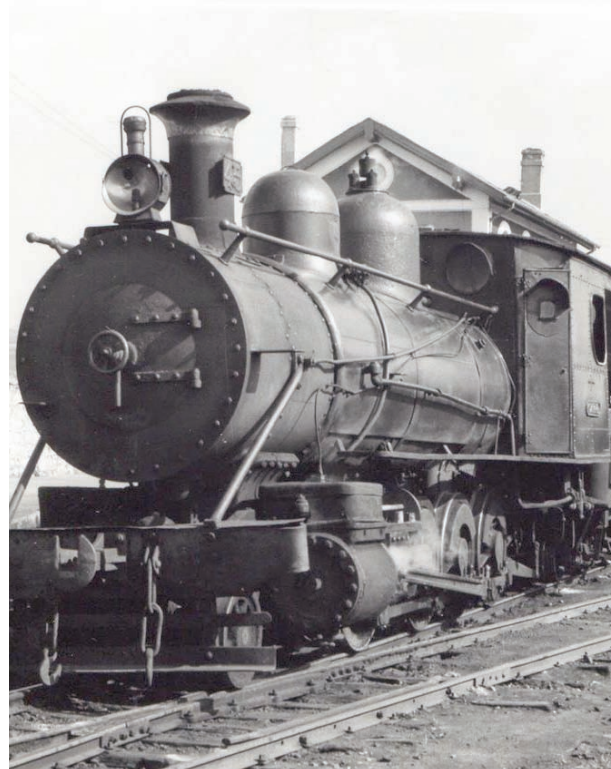
Fronteres

textJOAN HERAS

Hi ha trens que creuen la tarda lenta del diumenge i que tenen regust de retorn a casa després d'un dia feliç compartit amb la família o amb un grup d'amics. N'hi ha que tenen el gust trist dels comiats i de tantes tragèdies latents que s'amaguen darrera els colors apagats d'un capvespre encara d'hivern. Hi ha trens que recorren distàncies quasi impossibles i que creuen paisatges massa plens de tot – de la misèria d'uns barris que desdibuixen límits precisos de les ciutats i de la dignitat, de les verdors que esclaten finestra enllà com si d'un decorat bellíssim es tractés, de conreus que sobreviuen massa a prop del ciment devorador, d'un mar que dibuixa una serena catifa que ens captiva. Hi ha trens que grinyolen per damunt d'uns rails potser massa vells o per dins de túnels que enteranyinen el subsòl de tantes ciutats. Hi ha trens de totes les velocitats possibles i hi ha trens que, malgrat ser considerats dels millors i dels que ens costen més diners a tots plegats, també arriben tard.

El viatge inaugural de l'AVE Madrid-Castelló no és res més que un exemple paradigmàtic de l'absoluta impunitat del poder. La tragèdia no rau en la confusió entre mitjans de transport –el tren o l'avió– que va posar una mica d'humor a l'acte –un humor amarg i lamentable, és clar– sinó en el fet que un govern tiri endavant un projecte amb els diners de tots que només respon a uns interessos polítics i econòmics concrets i que de cap manera pretén resoldre dèficits de mobilitat i esdevenir eines de vertebració real de territoris. El govern de Rajoy –amb el suport dels seus companys de viatge del seu apassionant projecte polític de consolidar una Espanya profundament unida i radicalment centralitzada– només pensa en la construcció d'una capital forta com a nucli essencial d'un país fet a la mida dels interessos dels qui sempre han manat i que avui segueixen remenant les cireres. Però el fet va més enllà de l'opció política, del model de país, i respon a una lògica de governant impune, que fa el que li sembla i que, malgrat els desastres més evidents de la seva gestió, no només no fa cap autocrítica sinó que tira endavant –sempre fent fugides endavant– per tal de no reconèixer cap error i per seguir legitimant tot el complex de poder i d'interessos que els manté en el lloc on estan ben còmodes i segurs.

Ara bé, allò que em preocupa no és el fet concret de l'AVE Madrid-Castelló sinó la lògica que amaga

aquesta manera de fer política que, si ho mirem bé, és absolutament present en molts àmbits de poder. Seria massa senzill dir que aquesta pràctica abusiva, irresponsable, estrictament lligada als interessos de partit i de classe és una pràctica exclusiva del partit que governa a Espanya. Malauradament és un mal molt estès. Us poso un parell d'exemples lligats amb l'ajuntament de Barcelona perquè s'entengui que la cosa no va només de governants nacionalistes espanyols.

Recordo perfectament una tarda en què TMB –l'empresa de transports de Barcelona que aleshores tenia com a president l'avui pres polític Joaquim Forn– va convidar a entitats del sector de la discapacitat per mostrar, sobre el terreny, com havien implantat un sistema de megafonia interna als autobusos per avisar de la propera parada. Aquest sistema –que en ciutats com Madrid ja feia temps que funcionaven amb força eficàcia– és fonamental perquè les persones cegues, les persones grans, els qui no coneixen bé la ciutat, els turistes i els despistats tinguin una informació clara de quina és la propera parada. Doncs bé, aquella tarda vam pujar i baixar de diversos autobusos –que des de l'empresa havien determinat– i el resultat va ser catastròfic: només en un cas es podria dir que el sistema funcionava de manera acceptable mentre que en la resta no funcionava o no se sentia bé. En acabar, no hi va haver cap

ve de la p gina anterior

Mirem-ho d'una altra manera

Per cert, amb tan gran munió de gent, com no, va aterrar ací a tota la caterva de la politiqueria autonòmica (sense voler-los menystenir, són com la resta de gent, però amb càrrec), per fer-se la foto mentre passejaven pel poble. És normal, ja, però és que ja en fan un gra massa, ¡tot el cap de setmana inundant els mitjans de comunicació! A vore, el més important de la festa què ha de ser? La carxofa! Sense ella poca festa fariem. Després els llauradors. Continuariem amb els restauradors i, per últim la gent que ve a degustar-la, inclosa, la politiqueria. Doncs ¿per quina raó ells anaven els primers, els llauradors no els vam vore, els restauradors només hi eren darrere dels seus plats i la gent amuntegada al darrera dels polítics? Què voleu que us diguem, sempre s'acaba pecant del mateix, de voler penjar-se la medalla més gran deslluïnt l'essència de la festa. ¿Quan entendrem que la part popular de la festa no necessita tanta parafernàlia política i que cal tornar-li al poble allò que és d'ell? Només és un punt de vista diferent, ja, però és el nostre... i ens agrada reivindicar-lo.

Anuncis que tapen fiascos

I una cosa més sobre com la politiqueria local acaba aprofitant qualsevol ocasió, vinga o no al cas, per agarrar l'altaveu que els donen aquesta mena d'actes, ¿què té a veure el conservatori amb la carxofa? És allò de mira,, com s'ha casat el fill del rei, enguany plantarem carxofes! Ens ve a mà un refrany que casualment protagonitza la nostra hortalissa emperadriu. Doncs això, el Molt Honorable President i el conseller de Cultura anuncien a bombo i platerets juntament amb l'alcaldeessa que la Genialitat Valenciana es farà, per fi, càrrec del Conservatori. Una reivindicació històrica diuen. Doncs ja ens està bé la notícia, i és d'agrair (ara cal saber per a per a quin curs), però era el moment? ¿Era que així mataven dos pardals d'un tret, amb l'anunci, i quedava tapat el fiasco de l'EOI? Segurament direu que som uns malpensats i que sempre li volem traure els colors a un o altre. Certament, no us negarem que teniu una part de raó... però les casualitats ací, en política justament, no existeixen.

Atraccions de fira

Per cert, parlant d'oportunitats, el passeget de Toni Cantó, dels Ciudadanos acompanyat del regidor Martí i els seus, fent-li com una mena de manager general perquè la gent es fes fotos amb ell, va ser... de pel·lícula de sèrie B. Ja hem dit que tota la politiqueria local vol traure profit de l'acte però va arribar un punt que la cosa va fregar quasi

el ridícul. Xeic, Ciudadanos, que no era un gosset de fira! Al final tots acaben pecant del mateix, de voler sortir a la foto. Des de l'esquerra fins a la dreta quina mania tenen tots de voler copar els mitjans o fer-se vore on i com siga. Si només és per sortir a la foto, que ens ho diguen, que ja els traurem nosaltres! Per cert, ¿no diríeu que el vestit els anava a tots una mica ajustat? O tenien fred? O no els tocava el coll a la camisa? Mireu la imatge i ja ens direu.

De fora vindran... a servir carxofes

Però per a nosaltres, sense cap mena de dubte, els millors per a una foto van ser la gent del Centre Integrat Públic de Formació Professional benicarlando, amb la seua posada en escena dels robots de la saga *Star Wars* servint carxofes. Ací els tenim posant amb els coneguts R2D2 i C3PO, i el nou droide BB8. Això sí que és saber servir carxofes! Ara només cal acompanyar-los anant al seu centre a tastar el seu menú i segur que gaudireu de plats dignes dels millors xefs. Si els posen a l'entrada del centre com a reclam segur que la gent es pensa que estan davant d'un restaurant d'eixos de les estrelles. Enhorabona pels plats i pels acompanyants de pel·lícula!

FA 45 ANYS...

text BENICARL ACTUAL/ FEBRER 1973

(P gina esportiva escrita per Palanques)

I Torneo de Tenis «Muebles Palau»

Finalizó el I Torneo de Tenis que, organizado por el Complejo Polideportivo de Palau, se inició a mediados de diciembre de 1972.

Tras las partidas disputadas en las tres pistas habilitadas para ello, se celebraron, en las Pistas Palau, las finales de los respectivos Grupos, dado que el Torneo estuvo dividido en el Grupo A y B, alcanzando los siguientes resultados:

GRUPO A

Clasificación final:

Ferrer, García y Borrás, 7 puntos; José Luis, 6; Lleixá, 4; Máximo y Pruñonosa, 3; Juan Jesús y Patricio Forés, 2; Balaguer, 0 puntos.

GRUPO B

Semifinales:

Sanz - Muchola y E. Baca - Iranzo.

Final:

Muchola y Baca.

Campeón:

Muchola: 6-7, 6-1 y 6-3.

PAREJAS

Semifinales:

Máximo - Balaguer contra Lleixá - Pruñonosa; Borrás - Patricio contra Juan Jesús - José Luis.

Final:

Lleixá - Pruñonosa contra Juan Jesús - José Luis.

Campeones:

Lleixá - Pruñonosa: 7-5 y 6-2.

—oOo—

Hubo entrega de Trofeos en la mañana que decidió los Campeones, y se destacó del torneo, en especial, la DEPORTIVIDAD imperante. La extraordinaria DEPORTIVIDAD que durante todas las partidas y juegos destacó.

Torneo de Ping-Pong en nuestra ciudad

El Primer Torneo, denominado «Río Seco», fue ganado por un trío de jóvenes valores

Celebró Benicarló, por vez primera y dándole un carácter ya oficial, el Primer Torneo de Ping-Pong que se denominó «Río Seco», por estar organizado por los afiliados a la SIER, y estar ésta anclada a orillas del Río Seco, que desemboca en Benicarló.

Las partidas se celebraron ante una expectación importante, dado que la calidad de los componentes

tras ellos, en correlativo número: Vicente Fresquet, Ramón Arnau, Francisco Tejedor, Luis Beretta, Antonio Román y Eduardo Llorcach.

Hubo entrega de Trofeos, los que ilustran nuestro trabajo, y se recibieron muestras de felicitación por parte de los asistentes.

Dentro de pocas fechas se celebrará el II Torneo, y sería ilusión de los organizadores que la participación

ve de la p gina anterior

mena d'autocrítica i, per més inri, algun dels responsables deia —així, baixet, amb confiança— que certament teníem raó quan deïem que a Madrid aquest sistema funciona molt millor. Han passat anys i el sistema ha millorat una miqueta però segueix essent manifestament insuficient. Però el poder mana i segueix dient que Barcelona és la ciutat més accessible del món i que els seus autobusos són una meravella. Com el senyor Rajoy el dia del aflamant inauguració del nou tram d'AVE.

I un segon exemple d'aquest passat cap de setmana. L'alcaldesa Colau ha entregat un premi de 40.000 euros a una empresa que fabrica unes suposades ulleres que permetran a les persones cegues saber com s'han de moure pels carrers de plataforma única, és a dir, per aquests carrers cada vegada més de moda que posen al mateix nivell

l'espai de suposada vorera i l'espai per on circulen els cotxes. El fet també té la seva amarga gràcia perquè l'alcaldesa sap perfectament que des de les diverses entitats que treballem en aquests temes i des dels professionals d'orientació i mobilitat de persones cegues hem dit que això és una bestiesa, un error gravíssim, un llençar diners públics i crear falses expectatives. Però aquest projecte la senyora Colau l'ha inventat i parit amb l'alcalde de Nova York i això té molt de glamur. El fet que sigui una eina útil per resoldre un problema real de seguretat és senzillament irrellevant. Ella necessita marcar poder i fer el que li sembli. I, en fi, algú a Barcelona encara diu que la senyora Colau i el seu equip són d'esquerres....

Tristament, hi ha massa conductors que porten els seus trens cap a vies mortes. Coses del poder.

I, és clar, com a PS: Llibertat presos polítics.

UNA INICIATIVA DE TRACA I MOCADOR

Aquesta comissió d'experta falleros, ens hem constituït en l'Observatori de l'Actualitat Fallera Benicarlanda. Després d'haver passat per totes les comissions falleres del nostre poble, i sent plens coneixedors de l'actualitat fallera, hem creat aquest observatori que vetllarà per la puresa i la integritat de les nostres falles.

Aquesta setmana ens ha arribat una magnífica iniciativa, de la qual se'ns ha demanat un dictamen. Es tracta de la brillant idea de canviar el dia festiu escolar de Sant Vicent Ferrer, més conegut com la pasqüeta, al dia setze de març, divendres de les festes falleres. Ens hem assabentat que fins i tot els seus promotors han arreplegat signatures als col·legis de la localitat per tal d'aconseguir-ho.

Davant d'això, aquesta comissió, valorant pros i pros de la proposta, no veient cap impediment a la seua aprovació pels estament competents, lloant aquesta magnífica idea fallera i plens d'entusiasme i satisfacció, hem acordat per unanimitat de tots i cadascun del membres d'aquesta comissió, el següent:

Aprovació des de ja mateix de la proposta d'aquests admirables fallers benicarlandos pel que fa al canvi de dia festiu escolar. Els consells escolars de tots els centres educatius de la ciutat s'han de reunir d'urgència per tal d'aprovar aquesta iniciativa que va de la família fallera. No ha d'haver debat. Només s'ha d'aprovar perquè no s'escau cap debat al voltant d'una cosa tan evident. Una vegada aprovat per tots els centres de la ciutat, s'eleva a l'ajuntament, que convocarà un ple d'urgència amb només aquest punt a l'ordre del dia: canvi de la festa escolar del dia nou d'abril al setze de març. Sense debat ni opció a que les paraules d'algun regidor renegat taquen la bellesa de la proposta i de les nostres falles. Aprovada aquesta moció per unanimitat, s'informarà a la conselleria corresponent i la seua aplicació serà immediata.

En l'improbable cas que al consell escolar d'algun col·legi de la ciutat aparegués algun

miserable que posés en qüestió aquesta iniciativa, els pares fallers dels xiquets d'eixe centre interrompran la reunió del consell escolar, extirparan aquest element indesitjable de l'òrgan de decisió del col·legi, i imposaran per la força fallera la moció. Hem de tindre present que certes coses no són negociables com, per exemple, ningú no es qüestionaria que els xiquets han de beure aigua i no vi al menjador de l'escola.

Una vegada arribada la moció al ple de l'ajuntament, i convocat aquest, una gran massa de falleros, falleres, fallerets, falleretes, dames del foc, padrines del casal, padrines de l'estendard, mantenidors, palleters, pirotècnics, artistes falleros i benicarlandos en general, es concentraran a les portes de l'ajuntament i ompliran el saló de plens.

text PATRICI GIL

Racó poètic

Pluja

Vaig a fer un clam,
m'agrada veure com plou,
m'altera la llum del llamp,
el tro sec que l'aigua mou.

D'aigua no són els núvols,
i ens manca la pluja,
el meu terme és de pols,
ací cel no ens arruixa.

Déu no és d'esta terra.
S'ens menja el sol.
On son els Sants de la Pedra?
Qui ens donarà condol?

No hi ha tolls per netejar,
la rambla pateix de sequera,
caldria bé recordar,
que som un país de sequera.

Som terra d'aljubs,
d'ullals i cocons.
Però ara són eixuts,
Manitú, tindrà raons.

Com omplirem el cante?
Els cadufs que la sènia mou,
lo marraixó, no aboca, no cante,
l'aigua no surt del pou.

Qui no guardà quan té,
no menja quan vol.
Qui no estalvia quan ve,
no rega amb el sol.

Deixarem oliveres, roures.
A la fi, fotrem el camp,
L'aigua ens pot fer moure.
com els llops. Serem errants.

La nostra malaltia, és l'aixeta,
eixa que raja a tota hora,
eixa que brolla distreta,
eixa que no s'encora.

Que vinga una llevantada!
Que descarregue en tota la força!
Que s'enduga la ponentada!
Que ens assaone la nostra corfa!

ve de la p gina anterior

Tots escoltaran en silenci la lectura de la moció i, en arribar el secretari al final de la mateixa, tots els concentrats esclataran en un massiu i exaltat aplaudiment que ha de durar, com a mínim cinc minuts. No s'ha de fer cas si l'alcaldesa mana silenci o amenaça amb desallotjar el saló de plens. Els aplaudiment seguiran fins als cinc minuts. Finalitzada l'ovació, s'ha d'evitar la possibilitat d'encetar un debat. Els dogmes falleros no es discuteixen, s'aproven. En l'improbable cas que algú pretenga que la moció siga debatuda, els falleros present al saló de plens, ben proveïts de tot tipus de material pirotècnic -principalment masclets- els faran petar com si d'una despertà es tractés fins que el soroll i el fum provoquen l'aprovació de la moció sense debat. Si s'acabés el material pirotècnic i algú s'entestés en continuar amb el debat, es formarà una comissió de falleros veterans

que, en ús de la potestat conferida pel poble fallers i sobirà, prendran possessió del saló de plens i, en conseqüència, del govern municipal. Faran fora del saló de plens l'actual corporació i agafaran les regnes del nostre poble. Serà un govern provisional fallero, que nomenarà nous regidors i que durarà fins a les properes eleccions, supervisades pels falleros, on es presentarà una candidatura fallera que farà de Benicarló el primer poble en tindre un règim fallero governant l'ajuntament.

En cas d'arribar a aquesta situació, aquesta comissió d'experts fallers s'ofereix a redactar un programa de govern que seria del gust de tots els benicarlandos falleros, és a dir, de tots els benicarlandos.

Des d'aquesta comissió-observatori els diem als promotors d'aquesta iniciativa: ENDAVANT!! ESTEM AMB VOSALTRES!!

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

En primer lloc li vull dir, benvolguda senyora directora, que hi ha molta gent que escriu a aquesta revista que es mereix la pàgina tres molt més que jo. Tot i que li estic agraït pel detall, penso que lo meu lloc està a la zona discreta de la publicació. Més que res ho dic perquè si algú relaciona les coses que es diuen a aquesta pàgina amb la forma de pensar de la revista o la seua línia "ideològica". En qualsevol cas, també puc pensar que s'ha tractat d'una errada del maquetista al compondre els quadernets.

Anem per feina. Passeig Marítim sud. Una altra enganyifa. Una vegada més –i ja són in comptables- la prova més palpable i la demostració més evident de que tenim allò que ens mereixem. Vol dir això que no ens mereixem aquest passeig per la vora de la mar? Efectivament, no ens el mereixem com no ens mereixem tantes coses que ens prometen i que mai arriben a bon port. En aquest cas, pel que he llegit i resumint una mica, quan el Pp manava a la Generalitat i els seus militants també al nostre poble, es van afartar de vendre'ns fum i més fum amb la passeig sud, la comissaria de policia autonòmica, l'escola d'idiomes, eixe passeig que havia d'anar per dalt del dic i que sortia una rampa des de la platja del Morrongo... Fa la sensació de que els populars valencians tenien clar que esclataria la bombolla i que cap de les promeses que ens van fer –i nosaltres ens vam creure- veurien algun dia la llum. Vinga troles i més troles, i nosaltres omplint-nos la boca de lloances cap als polítics del nostre partit del cap i casal i de medalles per les gestions realitzades, entre d'altres, pel tot terreny Jaime Mundo. A la portada vostès ja pregunten "Tindrem passeig sud? Jo, que ni soc endevinador, ni mèdiu, ni venedor de fum, ni cabalista, li puc contestar: no. Això d'aquest passeig no el veurem mai com tampoc no hem vist tantes i tantes coses que ens han donat per fetes amb plànols, maquetes i fastuosos projectes. Algú recorda la maqueta del nou ajuntament que va estar exposada al anys setanta? Doncs com això, tot.

Mire, senyora Garcia, que no m'agrada parlar de les "notícies" que signa el senyor o senyora AB, autèntiques panegírics civils per a major glòria del nostre ajuntament i dels seus membres. En una societat com l'actual, és important saber-se vendre, i això és el que fan. Fins ací tot molt comprensible i molt correcte. Però això no vol dir que a mi m'agrada. Però he dit que faré una excepció perquè excepcional és que tot el Consell en ple vinga a Benicarló a gaudir de la Festa de la Carxofa. A banda d'això ens han vingut carregats de coses per al nostre poble? Fum i més fum al voltant del

conservatori de música. Suposo que per dissimular la fugida de l'escola d'idiomes.

AB ens conta que han donat els premis dels "pinxos". Saben vostès estimats lectors què és un "pinxo"? En la seua primera accepció, "el qui fa gala d'ésser valent". En la segona, "el qui tracta d'imposar-se per la seva valentia, infonent por". Algú s'ha menjat algun pinxo d'aquests? No seria millor que aquestes jornades es diguessin "jornades de la tapa de carxofa"? Perquè la immensa majoria són això, tapes. Però com que es veu que això del tio xulo i perdonavides se'ns dona millor que la cuina de bar de tota la vida, ja ens va bé amb els pinxos. Lo pinxo li diu al panxo, mira què infeliç que soc, i el panxo li diu al pinxo, normal perquè eres de...

Les col·laboracions setmanals li han donat a La Veu un salt de qualitat inqüestionable. És real com la vida mateixa allò que exposa Guillem al seu espai. En llegir-ho m'he adonat que aquesta és l'autèntica causa de les nostres desgràcies. No tinc cap dubte. Estem envoltats pertot arreu d'elements antibenicarlandos que fan la seua feina amb sigil, soscavant les fermes arrels benicarlandes amb l'indubtable objectiu de fer del nostre poble un erm estèril i sense futur.

La resta de col·laboracions, insuperables, especialment la de Maestro, acostant-nos una part de la nostra història recent de la qual sembla que ningú no vol parlar. Sempre ha hagut un incòmode silenci al voltant de la mateixa.

EL PRIMER EQUIP DEL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ SEGUEIX TERCER A LA CLASSIFICACIÓ

text BENICARL AL DIA foto CB BENICARL

Sènior Primera Nacional
ATC Colores Cerámicos Onda 85,
CB Benicarló 101

Un partit que es preveia complicat i amb molts punts, a causa de l'estil de tots dos equips, molt bo per a l'espectador. Al llarg dels 40 minuts els atacs van guanyar a les defenses, sobretot en el primer temps, on amb un marcador molt ajustat i sense que cap equip es fera amb el ritme del partit, es va arribar al descans amb un 53-51 per als benicarlandos.

En el tercer període el partit va ser una mica més travat, però l'encert dels equips igual va generar molts punts. Els locals van intentar alternatives defensives per a fer-se amb el ritme del partit, però al llarg dels minuts els visitants van saber trobar els espais i els avantatges, per a acabar amb un 66-73 i tot per decidir.

No va ser fins al minut sis de l'últim quart quan es va aconseguir la primera diferència de més de 10 punts (76-89). El resultat va anar variant al voltant dels 10 punts fins a la xiulet final on es va aconseguir la màxima diferència del partit, 85-101, tot davant un rival que amb aquest joc segur escala posicions en la taula.

L'equip, de moment, es manté en la tercera posició amb dos partits d'avantatge sobre els perseguidors (Castelló, Petraher, Vila-real i Almàssera) i a dos victòries del segon classificat, el CB Tavernes Blanques.

El diumenge 4 de febrer en l'horari habitual, a les 17:30, a Benicarló, es jugarà contra el 2n classificat. Un gran equip, amb grans jugadors, qualitat i experiència, tant en la pista com a la banqueta.

Ara es necessita la presència d'afecionats en el pavelló per a ajudar en els moments difícils del partit, com en alguns partits anteriors i així poder competir amb un gran equip que realitza un gran bàsquet. L'únic però és que l'horari se solapa amb el partit de futbol.

Aleví 1a zonal
C.B. Benicarló B 65,
C.B. Gil Comes Vinaròs A 53

Victoria en el derbi dels alevins davant el Vinaròs, després d'un partit controlat des de principi a fi pels benicarlandos, amb continus avantatges sobre els 20 punts.

Primer quart molt igualat, però un segon quart quasi perfecte amb un parcial de 23-5, que va donar un avantatge que es va mantenir quasi fins al final. L'últim quart va ser de clar domini per als visitants, que van aprofitar la relaxació dels locals, amb un parcial de 0-13.

RESULTATS

Junior Preferent

C.B. Benicarló 69, Port Sagunt 90

Cadet Primera Zonal

C.B. Benicarló A 65, C.B. Castelló 46

Cadet Segona Zonal

C.B. Benicarló B 57, I.B. Villareal B 16

Infantil Preferent

Mislata BCA 57, C.B. Benicarló A 17

Infantil Segona Zonal

C.B. Benicarló 44, C.B. Castelló Negre 77

Infantil Femení Primera Zonal:

Nou Bàsquet Femení Castelló Blau 44, C.B. Benicarló 24

Aleví Preferent

C.B. Benicarló A 74, EMB Godella B 23

Patronat Aleví Blanco:

Tau Castelló 56, C.B. Benicarló 50

Aleví Roig Patronat:

C.B. Benicarló 44, NBF Castelló Blanco 36

Aleví Negre Patronat:

C.B. Benicarló 67, C.B. Borriana 23

UNA ALTRA VEGADA UN A ZERO DE PENAL (INJUST)

text VICENT T. PERIS

Pot tindre història un partit de futbol que perdem per un gol a zero de penal (injust) i que es disputa amb premeditació i diürnitat a les 11.30 del matí? La veritat és que poca. Doncs això ens va passar diumenge passat, solemne festivitat de la carxofa local, quan el CDB es va haver de desplaçar al grau de Castelló per enfrontar-se al CF San Pedro en un dels clàssics de la categoria.

Dels últims possibles nou punts només n'hem aconseguit un; amb aquesta mitjana anglesa les possibilitats de prendre mal van augmentant. Sort en tenim que els que van per baix de nosaltres encara estan pitjor... Fa tres setmanes vam perdre a casa per 0 a 1 de penal (injust) contra l'Onda, vam empatar fa dues jornades al camp de l'Albuixec i aquest passat diumenge, segon partit seguit fora i una altra vegada l'inafaust resultat de perdre per la mínima. Es pot ser més desgraciat? Sí, per descomptat. Podríem ser del Vinaròs i no guanyar contra el Tírig; podríem ser del Sant Mateu, del Canet o de la Jana i no tindre equip. Podríem ser del Castelló i tot i ser onze mil socis perdre a casa contra l'Almassora. O podríem ser fins i tot del Real Madrid. Per tant, no ens podem queixar perquè, malgrat tot, el ridícul no el fem com tots aquests que acabo d'esmentar.

Mentre el Benicarló es batia el coure per terres hostils, la meua Margot i jo vam intentar espigolar alguna de les suculentes menges que els restaurants benicarlandos havien preparat per a la demostració gastronòmica. Quina gentada. D'on havien sortit tots

aquestos? Quanta gent que mou la festa. La festa en general. La nit anterior, a l'envelat on van fer ball, a Margot li havia anat prou bé i vam poder-ho provar tot: praliné de carxofa, carxofa a la menier, carxofa encarxofada a la carxofa... Quin fart. El personal pegant-se colzades, qui no tractant de pessigar la meua nòvia sense passar per taquilla, uns senyors amb un canotier, uns altres amb una banda, un altre amb un bissonyé..., de tot, hi havia de tot. Fins i tot es veu que va haver, i per favor que no se'n riga ningú, una missa de la carxofa. Suposo que Guijuelo deuen fer la missa del jamón, a Alboraija la de la xufa i al Prat de Llobregat la del pollastre de colorins. Anem bé?

Diumenge vinent ens visita, si no estic equivocat, el Castelló Amater. Aquest equipet ja fa anys que ens té la mida presa i darrerament podem comptar les seues visites per derrotes. Jo tinc la meua teoria. Encara se'n recorden de quan una derrota ací els va condemnar a jugar a primera regional. No ens ho perdonaran mai. A més, vénen ressentits. Són uns xiquèllos que aspiren (poca aspiració és, ho sé) a jugar amb el primer equip del seu poble i que veuen com cada vegada la primera plantilla es va omplint de mercenaris de calbot que es van fixant a cop de talonari per assegurar poder jugar la promoció d'ascens. Si jo fora d'ells, me n'aniria al Villarreal perquè les oportunitats també són poques però, si aconsegueixen triomfar, juguen a primera divisió i no contra el Borriol o el Recambios Colón.

Vorem què passe. La família bé, ja els dic. La mama pel món de visita a la santos lugares d'allò que el seu amic anomene nuestra gloriosa cruzada i lo papa i jo vivint de les habilitats de Margot. No ens podem queixar, no.

Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

ESCACS: DIUMENGE PASSAT VA TENIR LLOC LA TERCERA RONDA DE LA LLIGA CATALANA 2018

text BENICARL AL DIA foto CA BENICARL

El Riu Sénia Benicarló A va viatjar a Vinaròs per a enfrontar-se al Ruy López B amb un resultat final de 6-0 a favor de l'equip benicarlando. El resultat final no mostra la realitat de la trobada doncs en diverses partides el resultat va poder ser un altre.

L'equip va estar format per Jorge Gutiérrez "Chapu", Agustín Llorach, Enoc Altabás, Daniel Domínguez, Juan Andrés, i David Tepy.

Per la seua banda el Riu Sénia Benicarló B es va rebre a casa a l'Amposta C amb un resultat de 2,5-1,5 a favor dels visitants.

El Riu Sénia Benicarló B va estar format per Roberto Tipán, Juan Cabezos, Joan de Gustín i Jhostin Sánchez.

La setmana vinent tant el Riu Sénia Benicarló A com el Riu Sénia Benicarló reben a casa al Jesús Catalonia i a l'Amposta I respectivament

4ª JORNADA LLIGA PROMESAS A VINARÒS

text i foto CNB

Diumenge 28 de Gener a la piscina de Vinaròs es va disputar la 4ª jornada de la lliga promeses, per a les categories benjamí i aleví, amb participació de 151 nedadors de 4 clubs provincials.

El CNB, dirigit per Lucia Vicente i Carla Cornelles, va presentar un equip format per 28 nedadors: Paula Ruiz, Noa Pereira, Alicia Harris, Alba Rodríguez, Maitane Lacalle, Yasmine El Khattab, Noemí Verge, Maria Verge, Henar Àvila, Llum Segarra, Joana Bel, Ainhoa Baró,

Laura Beltrán, Paula Nutu, Bianca Ralea, Alejandra Oroian, Yusra Laalioui, Adam Ortiz, Dino Buttice, Alejandro Rodríguez, Joan Verge, Yeray Ibáñez, Patrick Rus, Adrián Jiménez, Álvaro Fernández, Diego Pérez, Gerard Labèrnia i Houssain Fertil.

Els resultats més destacats dintre de l'equip benicarlando varen ser els de Henar Àvila, que va aconseguir guanyar els 200 braça i els 100 papallona, femenins, de l'any 2005; el d'Adam Ortí, que va ser primer als 100 braça masculins, de l'any 2007 i el de Joana Bel, segona, als 200 braça femenins, de l'any 2006.

SANT ANTONI 2018

text: Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló

A l'escola vam tornar a gaudir d'una de les més importants tradicions populars a Benicarló: la Festa de Sant Antoni..

De fet, les activitats van començar al mes d'octubre amb la participació al concurs de dibuix i lloes organitzat per la Confraria de Sant Antoni, i bé està recordar que l'alumna Marta Obiol Muyas de quart, va guanyar el segon premi del concurs de dibuixos en la seua categoria i Marc Martin Segarra el primer premi de lloes en la seua categoria.

Durant la setmana d'abans, a més de les explicacions referents a una de les tradicions més arrelades a Benicarló, també tots vam fer les lloes per a recitar-les la vesprada de la festa, vam decorar l'escola, vam fer caretes de dimonis,...

Divendres 12 per la vesprada, al passadís de direcció, es va muntar el dimoni coordinat pel ex-mestre José Mateu.

Dilluns 15 abans del patí les majorales de la Confraria de Sant Antoni van repartir una coqueta beneïda a cada alumne i mestre.

Dilluns 16 després de fer-mos la foto de curs amb el dimoni, vam penjar al mig del pati el dimoni i a continuació vam muntar la foguera al bell mig del pati amb la dimonieta que havia fet l'alumnat de cinc anys,

Després del patí es va preparar el carro dels lloeros i a partir de les 13:00 tots varem sortir al pati i amb la presència de molts pares, mares i ex-alumnes, diferents alumnes de cada nivell, començant per tres anys, van recitar o llegir les seues lloes acompanyades amb la musiqueta de la festa de Sant Antoni, davant la foguera i des de dalt del carro. No cal dir que ho van fer amb molta gràcia i amb forta dosi de crítica, tal i com ha de ser la lloa.

L'última lloa a llegir-se va ser la guanyadora del concurs de lloes.

Finalment vam encendre la foguera i en un tres i no res tot va ser consumit pel foc, dimonis inclosos.

